

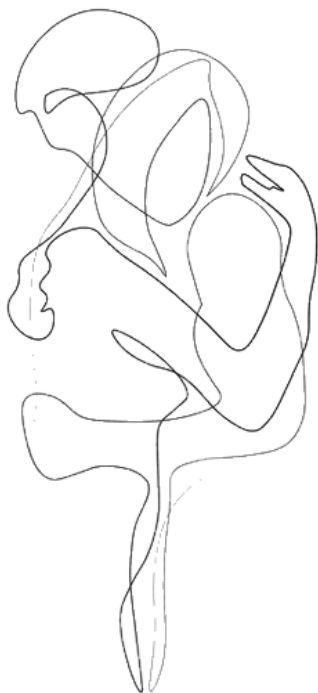


יש בי אהבה / ארקדי דוכין

בין האפל לנסתר
בעולמנו המר
אומרים שיש עוד תקווה
קוראים לזה אהבה
ומחכים לבואה



בין האתמול לעתיד
בין האוצר לתחתית
אומרים שיש עוד תקווה
קוראים לזה אהבה
ומחכים לבואה



בין הבלבול לאסון
תדעו שיש פתרון
קוראים לזה אהבה

בין הזיוף לאמת
בין כל מה שחי למת
ישנה אהבה

יש בי אהבה
והיא תתעורר ותיגע
יש בי אהבה
והיא תנצח



עלון כפר ורבורג ט"ז באב תש"פ 6.8.2020

ימי קורונה

אנו נמצאים בעיצומו של גל נוסף ומשמעותי שהכניס בשבועות האחרונים עשרות ממשפחות הכפר לבידוד ולצערנו גם הביא לחולים מאומתים בקהילה.

כועד ובשם הקהילה, אנו פונים ומבקשים בכל לשון של בקשה להקפיד על הוראות הבידוד בכפר ובכלל, למען הבריאות של כולנו. ברגע שיש חשד ובוודאי תשובה חיובית לנגיף חשוב לעדכן את הועד ואת כלל המעגלים הרלוונטיים בהקדם על מנת שנוכל לעצור את ההתפרצות ולקטוע את שרשרת ההדבקה.

ועדת הקורונה נמצאת כאן בשביל כלל המבוזדים ותשמח לסייע בכל הנדרש, קנית ציוד, אוכל, תרופות וכדומה. ניתן לפנות לאלמוגית קלדרון שמרכזת את הועדה במספר 0547679395

חזות הכפר ואיסוף גזם

להזכירכם איסוף הגזם מתבצע ביום ראשון בתחילת כל חודש, תזכורת על כך תמשיך לצאת מספר ימים לפני האיסוף לנוחיותכם.

- אנא הקפידו להוציא את הגזם רק בסוף השבוע הקודם לאיסוף כשהוא נקי מכל פסולת.
- אנא הקפידו לגזום את הגדר החיה באופן שלא תעבור את סף הכביש ואת קו המדרכה.

ביטחון

לטובת הגברת הביטחון של התושבים, דבר שנמצא גבוה בסדר העדיפויות של הועד לשנה זו ובכלל, אנו מבצעים בימים אלו שדרוג של מצלמות השערים ובנוסף מוסיפים עוד מצלמות ברחבי המושב, הן בבית העם והן במועדון הנוער שסבלו בשנים האחרונות מאירועי ונדליזם.

לרעיונות נוספים בנושא זה ניתן לפנות לגיא טפר, קצין הביטחון שלנו או למאור קדמי, נציג הועד לנושא זה.

בברכת בריאות איתנה והמשך חופש נעים, ועד הכפר .



תושבים יקרים
הימים ימי קורונה ואנו
לשמור על מורל גבוה
מתעקשים.
סמנו ביומנים 28.8.2020
שנתון עולים לא' הולך
להוציא אתכם מהבתים.
תוך כדי שמירה על
ההנחיות
ועל הבריאות .
נציין בצורה מיוחדת
ומקורית את סוף הקיץ .
פרטים נוספים יפורסמו
בהמשך.. 🤔

עדכוני ועדת נוער

תודה רבה לכל אלו שענו והשתתפו בסקר שהעברנו על פעילות הקן והנוער במושב.

בסדר הייתה השתתפות יפה מאד של משפחות רבות מהמושב ושמחנו לראות כי נושא הנוער והקן מעורר איכפתיות, עניין ומעורבות.

מהסקר עלו נקודות אשר יכולות לעזור לנו בחשיבה ובבניית תוכנית העבודה לנוער במושב. בתוכנית לשנה הקרובה אשר עליה נעשית חשיבה ממש בימים אלו ננסה לתת מענה הן לתקופת שגרה והן לתקופת חוסר וודאות כמו הזמנים העוברים עלינו בחודשים האחרונים ואשר אילצה אותנו לצערנו לבטל פעילויות ומפגשי נוער לא מעטים.

אנו מקווים כי בהקדם נוכל להציג לכם את תוצאות הסקר במלואו, מלווה בתוכנית שנתית מגוונת ומעניינת אשר תיתן מענה לכל מגוון הגילאים, תחומי העניין והקבוצות השונות בקרב נוער המושב .

ובינתיים – המשך חופשה נעימה ובריאות לכולם.





לכבוד ט"ו באב, בימים של אהבה,
 הוצאנו מהבוידעם את ההזמנות - זיכרון מחתונות
 בהן "כולם מוזמנים"



יואל בט"ו באב



ההזמנה הראשונה



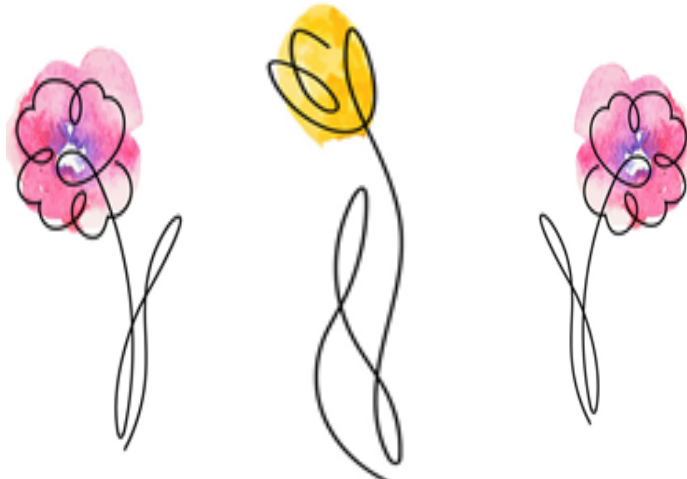
חתונה בחוזה אב

לכנרת וזאביק קריל
מזל טוב להולדת הבן איגי
אח לנו
לגינת ואיל קמחי
מזל טוב להולדת הנכד
ליוכבד ודוד חצרוני
לרמי קמחי
מזל טוב להולדת הבן

ליובל וניב ניסנבאום
מזל טוב להולדת הבן ליאם
למשה וסמדר גולדפדר
מזל טוב להולדת הנכד
לחנה גולדפדר מזל טוב להולדת הבן

לעמרי ריבלין
ברכות עם שחרורך מצה"ל
מכל בית כפר ורבורג

לעמרי ונטלי דיאמנט
מזל טוב להולדת הבן
אח ליהלי וזהר
לעליזה דיאמנט ואבנר דיאמנט
מזל טוב להולדת הנכד



בית כפר ורבורג משתתף בצערן של
יזהר מרגלית במות אחיו

גד מרגלית ז"ל

תנחומינו למשפחה

שלא תדעו עוד צער

תרוגאת דם להצלת חיים לזכרה של ליגור פוקס ז"ל תרוגאת הדם יועברו לעופרי כהן מעזריקים

ביום חמישי ה- 3 לספטמבר 2020
בין השעות 17:00-21:00
בבית העם שבכפר ורבורג







בראש השנה תשס"ע, 9 לספטמבר 2010, נפטרה ליגור פוקס ממחלת הסרטן וטרם מלאו לה 39 שנה. ליגור, אחות במקצועה, נאבקה במחלת הסרטן בגבורה, נחישות ואופטימיות רבה במשך 12 שנה. במהלך חייה הקצרים, ליגור עזרה בכולנו את ההשראה לעזור לאחרים ולעודד להבנה ולפיוס.

לזכרה, אנו מקיימים זו השנה העשירית התרומת דם, בכפר ורבורג- המושב בו גדלה, בסמיכות לראש השנה- מועד פסירתה. תרומות הדם שיאספו, יועברו לבתי החולים, במטרה לנסות ולסייע כפי שלימור תמיד נהגה ופעלה.

יהי זכרה ברוך.

מדוע חשוב לתרום דם?

- תרומת דם היא מעשה אצילי של נתינה, עזרה לזולת, ותרומה לקהילה. 
- מסנת דם אחת אפשר להציל 4 אנשים. 
- במשבר הקורונה הצורך בדם לטיפול בנפגעים גובר. 
- שמירה על הבריאות- מי שתורם דם חסין יותר למחלות ובעל מערכת חיסונית עמידה יותר. 

תרומתכם חשובה,
אנא הגיעו והעבירו גם למכריכם.



לחברי האגודה החקלאית שלום,

בזמן האחרון פנו מספר חברים להנהלת האגודה בבקשה לאישור הקמת מבנים חקלאיים בחלקות ב'.

ההנהלה החליטה להקים צוות שיבדוק איך מתייחסים לנושא בבאר טוביה, שבה יש מבנים חקלאיים לא מעטים בחלקות ב'.

אני אישית לא הייתי חבר בצוות, אבל מהדיווחים הסתבר שלנושא זה יש השלכות פוטנציאליות משמעותיות על האגודה.

חלקות ב' מוחכרות לאגודה ואינן משויכות באופן רשמי לחברים, כך שכל בעיה שמתעוררת עם הפעילות בחלקות ב' הופכת

לבעיה של האגודה גם אם היא נוצרה על ידי חבר ספציפי. והבעיות הפוטנציאליות אינן מעטות: עבירות על חוק ההתיישבות,

שימוש לא-חוקי בקרקע, הלנת עובדים בלתי חוקיים, ועוד. כל הבעיות האלה מוטלות לפתחה של האגודה, כי את הרשויות לא

מעניין שהאגודה הקצתה את הקרקע לחבר מסוים.

באר טוביה סבלה רבות מבעיות כאלה. הוטלו על האגודה קנסות של מיליונים, ורק ההתמודדות המשפטית איתם עלתה כסף

רב. לאגודת באר טוביה יש מקורות הכנסה רבים והיא מסוגלת לעמוד בזה. לאגודת כפר ורבורג אין. כל עלות כספית כזאת

תצטרך לבוא מכיסינו. במקרה קיצון האגודה עלולה להגיע לחדלות פרעון על כל המשתמע מכך.

זה היה בדיוק הזמן לעשות חושבים, ולמצוא את האיזון בין השאיפה של ההנהלה לסייע לחברים לממש את היוזמות החקלאיות

שלהם (שאני תומך בה מכל הלב) לבין הצורך של האגודה להגן על עצמה ועל חבריה מפני השלכות של פעולות כאלה ואחרות

של חברים ספציפיים.

ההנהלה עשתה את הדבר הנכון ופנתה לייעוץ משפטי. עורך הדין של האגודה ניסח מסמך התחייבות של החבר המבקש

להקים מבנה חקלאי בחלקות ב' כלפי האגודה. במסמך נכלל גם סעיף של ערבות כספית, שהרי החבר יכול להתחייב עד

מחרתיים אבל בבוא היום אם תהיה בעיה, לא תהיה לאגודה כל דרך לאכוף עליו את ההתחייבות. לערבות כספית יש מחיר לא

זניח, וניתן להניח שאף חבר לא היה מסכים לחתום על מסמך כזה. לחלופין, עורך הדין הציע תשלום קבוע של היזם לאגודה

כפיצוי על הסיכון שהוא משית עליה.



לאחר מספר סיבובים נוספים מול עורך הדין, מסמך ההתחייבות עבר "שיפוצים" והנוסח הסופי אינו כולל ערבות כספית וגם לא תשלום קבוע עבור הסיכון.

המסמך הובא לאישור ההנהלה. אני הייתי בדעה שהיות שמדובר בנושא עקרוני שעלולות להיות לו השלכות כספיות משמעותיות על כלל חברי האגודה, מן הראוי להביא אותו בפני האסיפה ולהסביר לחברים את המשמעויות. לצערי לא הצלחתי לשכנע בכך את רוב חברי ההנהלה.

אין לי פתרון לשאלה איפה עובר הגבול בין הבטחת האינטרסים של האגודה לבין מתן חופש לחברים לממש את יוזמותיהם. וזו בדיוק הסיבה שאני סבור שבעניין עקרוני כזה ההנהלה חייבת להביא את הסוגיה לדיון ציבורי, גם אם מבחינה חוקית היא אינה חייבת לעשות כן. ברור לכולנו שקשה מאד לקיים בימים אלה אספת חברים רשמית שכוללת הצבעה, אולם לפחות להביא את העניין לידיעת כלל החברים, לאפשר להם להתייחס, ולקיים סוג של דיון ציבורי, ודאי וודאי שאפשר.

אז הנה, התחלתי את הדיון הציבורי.

בברכה,

איל קמחי



הרחבת המושב

הנהלת המושב ממשיכה לקדם את הרחבת המושב על הקרקעות שבניהול רמ"י, תוך קריצה שהנהלה תעלים עין במכירת

הזכות לפטור ממכרז.

כדאי שניקח לתשומת לבנו את פסק הדין שהתקבל לאחרונה בבית המשפט המחוזי בנושא מכירת הזכות לפטור ממכרז במושב, שהוגדרה ע"י השופט "קבלת כספים אסורים". התביעה הוגשה ע"י עשרה תושבים חדשים בהרחבת מושב, כנגד האגודה ומספר חברים בה, על תשלום כספים שהם נאלצו לשלם עבור ההמלצה לרמ"י.

התביעה הייתה כנגד האגודה, בטענה שאסור לאגודה ומי מטעמה (שהם החברים) לקבל "כספים אסורים", כהגדרת השופט. בעבר ניתן פסק דומה כנגד קיבוץ בצפון הארץ.

התביעה הוגשה ע"י התושבים החדשים (קונים) כנגד האגודה ומספר חברים במטרה להשיב להם את הכספים, שנדרשו לשלם לחברי האגודה עבור ההמלצה. התובעים "נזכרו" להגיש את התביעה רק לאחר שסיימו את ההתקשרות עם רמ"י וחלקם אף לאחר קבלת טופס 4. המועד להגשת התביעה נבחר כך, שהאגודה והחברים לא יוכלו חזור בהם מהמלצתם.

מה צריך לקחת בחשבון אצלנו? -

1. מאחר ורבים מילדינו לא יוכלו לממש את הזכות למגרש לבניה בזמן שהוקצב בהחלטות רמ"י, הם ייאלצו למכרה (עלות המגרש והבנייה כשלושה מיליון ₪).
גם חלק מבעלי הנחלות חקלאיות על פי החלטות רמ"י, לא יכולים לממש את הזכות.
2. סביר מאוד להניח שימצא קונה/מומלץ חיצוני, שעם סיום ההליכים והבניה, יגלה "פתאום" כי חל אסור לשלם עבור הזכות לפטור ממכרז, והוא יתבע, את האגודה והחברים להשבת הכספים האסורים ששילם.



3. חברי ההנהלה הממליצים על מועמד למגרש, חותמים על תצהיר כי לא שולמו כספים אסורים לאגודה ו/או למי מטעמם (שהם החברים) עבור המלצתם. כלומר, אם האגודה תיתבע, המשמעות היא, שחברי הנהלה והחברים נתנו תצהיר שקרי, עם כל המשמעויות הפליליות שעשויות להיות לגביהן.
4. במידה ואכן תוגש תביעה כזו להשבת כספים, ייתכן כי בית המשפט יקבע, שהשבת הכספים האסורים חלה על האגודה כבעלת הזכויות לפטור ממכרז וכממליצה. האגודה תפנה לחבר שקבל את הכסף האסור, להשיב לה אותו. המשמעות, בשלב הראשון כולנו נאלץ לשלם עשרות אלפי שקלים למשק, ולהמתין עד שהחבר (שוודאי כבר עשה שימוש בכסף) יחזירו. סביר להניח שיישאר בחלקו רשום כחייב על הנייר בחשבונו באגודה
5. בנוסף לאמור לעיל ייתכן שהחבר עצמו, יהיה צפוי לתביעת שלטונות המס על העלמת הכנסות בגין עסקה בנדל"ן.
6. אני מציע לכל 13 חברי ההנהלה לבדוק שבפרוטוקול הישיבה בו יירשם שהם ממליצים לרמ"י על מועמד, רק במידה והוא קרוב משפחה של בעל הנחלה החקלאית.
7. במסגרת עבודתי בקשתי וקבלתי יעוץ משפטי, לא לחתום על המלצה לרמ"י על אדם, שלא היה קרוב משפחה של בעל הנחלה.

למרות האמור לעיל:

1. מותר יהיה למכור מגרש (לא את הזכות לפטור ממכרז) בלי להמתין חמש שנים,
2. מכירה כזו, מחייבת תשלומי מיסים מלאים, עם כל המשתמע, על כך בעלון הבא.

שבת שלום,

פיטו



נוער לגבורות / מאת ספי חנאל

השנה שנת אלפיים ועשרים חוגגים מספר לא מבוטל של חברים, את הגיעם לגיל גבורות.

ישנם בנינו שהקדימו וחגגו גיל נכבד זה לפני שנה וקצת יותר.

מכנים אותנו הוותיקים. אך תואר זה שמור היה למייסדים ולראשוני כפר ורבורג. אנחנו ילידי אלף תשע מאות וארבעים היינו

הנוער. נכון היו גם בני גיל מעט מבוגר יותר שלמעשה כינינו אותם הנוער הבוגר.

כיאה לחגיגות השמונים שלנו קצת זיכרונות, קצת נוסטלגיה (אני מקווה שלא תהיה דביקה מידוי).

נפל בחלקנו להיוולד בתקופה מדהימה בהיסטוריה של מדינת ישראל. החל מעת היותנו ילדים בעת המנדט הבריטי ועד ימינו

אלה. מפינוי צפונה בעת מלחמת העצמאות. ועד לבידוד בשל מגפת הקורונה. מעולם לא היינו מסוכנים. היום אנחנו קבוצת

סיכון. אבל בין אז להיום, היו כאן חיים תוססים של בני נוער שלצד הלימודים והעבודה במשקי ההורים. בימי שישי בערב

מתאספים מתחת לפנס שליד הצרכנייה. גם כשחלק מהנערות והנערים יצאו ללימודי בית ספר התיכון. (כי עדיין לא היה

באזורנו.) כמו אפיקים, כדורי, מקווה ישראל ועיינות. רובם היו בתי ספר חקלאיים. או שהתגייסו לשרות סדיר ב צ.ה.ל. וחזרו

לחופשות הביתה. מקום המפגש היה תחת הפנס. מחליפים חוויות או סתם מבלים כמה שעות יחד. וכשזכינו בקבלת רישיונות

נהיגה הגיעו חלקנו עם אופנועים. כמו מצ'לס או b.s.a. לפנס. כלים גדולים וכבדים שלא הוצאו מהם משתיקי הקול. והרעישו

פחות מהדגמים של היום. עם האופנועים האלה היינו נוסעים ומטיילים, והעיקר משוויצים בהם. בגרו בני הנוער והשתלבו

במשקי הוריהם. עכשיו נוסף תואר נוסף. בנים ממשיכים. חלק מהנוער המקומי עשה יבוא של בנות ובני זוג ממקומות שונים

בארץ. אני דוגמא ליבוא שכזה. אך איך יודעים בכפר מי הוא מי? נברא המושג, "של מי את או אתה." אני למשל הייתי ספי של

אורן. אגב, כך הייתה גם הסוסה עליזק'ה. בכלל המילה "של" משמעותה לא הייתה רכושנית. אלא להבין קשר. לדוגמא, עדנה

של אהוביה. שוריקה של ינקה.(אני יודע שאתם צעירים) ואלו ילידי הכפר. אבל איך נדע מה היא משפחתה של תמי? נכון תמי

של עוזי, זה חיימסון. מרים של עוזד זה פריזלר ושרל'ה של צביקי, זה רוזנפלד וכן הלאה. (ממש משוואה מתמטית) כך שאם



הנוער של היום ניתקל ב – של מי את או אתה. המציאו את זה קודם. עברנו הרבה תהפוכות באופי החקלאי, עם התפתחות החקלאות בכלל. מרפתות קטנות וצפופות. כשחולבים עם מכונות חליבה ניידות, לעיתים גם חליבה ללא מכונה. למכוני חליבה וסככות מרווחות. מגידולי עגבניות כשהגידול נעשה בקיץ אך התכוננו אליו כמעט כל השנה. מזבול השדות בסתיו, זריעת המשתלות במאי ושתילה בשליש האחרון של יוני. העגבניות היו מודלות. הסימן לתחילת תקיעת ה "סנדות" אותם עמודי עץ אליהם הצמידו חוטי ברזל לצורך ההדליה. ובכן הסימן היה לא מעט מצחים מפוצחים מההלמניה. שעבסה גנני האחות טיפלה בהם. הקטיפ החל בסוף אוגוסט עד סוף נובמבר. תלוי בעונת הגשמים ותנאי השוק. הגידול נעשה במשקים, אך המיון והשווק במרוכז כשעל כל השימחה הזאת מנצח דוד חצרוני. אוף כמה שארגזי העגבניות היו כבדים. והיו עשרות כאלה מדי יום בעונה. עברנו לגידול עצי פרי, בעיקר אפרסקים. כשהם פרחו באביב וכל השטחים נצבעו בפריחה הוורודה הנהדרת. לא היה מראה יפה מזה. ובאם השקנו בעזרת הסקינרים. כלומר צינורות ברזל באורך של כששה מטרים עליהם פזורות פיוניות (דיזות) הנעות מצד לצד. אותם היה צורך להעביר לרוחבו של השדה. דרך צינורות אלומיניום עליהם מוצבות ממטרות פטיש. ועד לטפטפות. גם אנחנו עברנו תהפוכות גדולות. נולדו ילדינו והפכנו את הוותיקים לסבתות וסבים. אך עדיין נקראנו על ידם הנוער. המפגשים מתחת לפנס הצרכנייה. הוחלפו במפגשים בבתינו אנו. כמעט כל יום שישי אצל זוג אחר. פה התחילו המטעמים שהכנו. כלומר הכינו בנות הזוג. בעיקר במאפים שונים. תחילה ניסיונות ועם הזמן קולינריה נהדרת. גם במפגשים אלו החלפנו חוויות כמו מתחת לפנס. (למען האמת רכילות עסיסית). מכאן ממפגשים אלו, נקראנו וגויסנו למלחמת ששת הימים ולאחריה למלחמת יום הכיפורים. את האופנועים החלו להחליף מכניות. כמו מיני מינור. קונטסה (יפנית) והרכב המוזר ביותר האיזטה של ארנון גנני. יצור כלאיים בין מכונית לקטנוע. שני מקומות ישיבה, כשנכנסים מלפנים. כלומר הדלת נפתחת עם ההגה. ארנון שהוא לץ לא קטן, אהב לקחת טרמפיסטים וחיכה שהם יכנסו. מרביתם הסתובבו מסביב לרכב, לחפש את הכניסה. לקול צחוקו של ארנון. לאט לאט עברה ההנהלה של הכפר מהוותיקים אלינו. שימשנו בכל תפקיד שהוא. בוועדות השונות. במועצה ובמזכירות. בוועדות בריאות, נוי ותרבות. כשאנחנו כולנו חוגגים בכל שנה את חג הקמת הכפר, ימי עצמאות ועצרות זיכרון. נהנינו



מהסרטים שהוצגו בבית פסמן במוצאי שבת וימי רביעי, החלק הימני העליון באולם היה שמור לנו. וכן אנחנו היינו בין אלו ששינו את פני הכפר משיתוף מוחלט לבידול מוחלט. גם אם לא בהסכמת כולנו. כך הגענו בלי להרגיש ומהר למדי להיות סבתות וסבים בעצמנו. אנחנו מרביתנו פעילים ויוצרים. מי בחקלאות ומי בנושאים אחרים. מתקשרים בווטסאפ, ברשתות החברתיות למיניהן. לומדים מדוקטור גוגל ומזמזמים בזום. הרבה בעזרת הנכדים הטכנולוגים שלנו.

פשוט נשארנו הנוער אך בגבורות.

חג שמח לכל חברותי וחברי יהיה תאריך יום ההולדת המדויק מתי שיהיה.

שבת שלום,

ספי

בברכת שבת שלום,
איילת שגיא דגן - עורכת העלון
ועד מקומי כפר ורבורג



כפר ורבורג
מושב המשתייך לתנועת המושבים, נוסד ב-1939